

**UCHWAŁA NR XXXIII/ 308 /13
RADY MIEJSKIEJ W OZIMKU**

z dnia 25 czerwca 2013 r.

w sprawie zwrócenia skargi na działalność Burmistrza Ozimka

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594) w związku z art. 223 § 1, art. 228 oraz art. 231 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) po rozpatrzeniu skargi na działalność Burmistrza Ozimka złożonej przez Pana _____ Rada Miejska w Ozimku uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się za niewłaściwą w sprawie rozpatrzenia skargi i zwraca skargę złożoną na działalność Burmistrza Ozimka przez Pana _____, z przyczyn określonych w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Ozimku zobowiązując go do :

1. zwrócenia skargi skarżącemu,
 2. przesłania skarżącemu odpisu niniejszej uchwały wraz z załącznikiem.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Ozimku

Joachim Wiesbach

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr XXXIII/ 308 /13

Rady Miejskiej w Ozimku

z dnia 25 czerwca 2013 r.

Przepisy art. 223 § 1 w zw. z art. 228 kpa nakładają na organy administracji publicznej oraz inne podmioty obowiązek przestrzegania w toku postępowania (skargowego i jurysdykcyjnego ogólnego) swojej właściwości. Samo pojęcie właściwości wskazane w art. 223 § 1 należy rozumieć tak, jak zostało ono określone w kodeksie, ze względu na wykładnię systemową. Zatem przy ustalaniu właściwości należy się kierować nie tylko przepisami o zakresie działania. W doktrynie podkreśla się, że należy przy tym mieć na uwadze także przepisy określające kompetencje nadzorcze i zwierzchnictwo służbowe. Podkreślenia wymaga też, że przestrzeganie swojej właściwości przez organ rozpatrujący skargę "z jednej strony wyklucza możliwość równoległego prowadzenia postępowań w tej samej sprawie przez kilka organów, a z drugiej przeciwdziała pieniactwu podmiotów występujących ze skargami i wnioskami" (por. B. Banaszak, *Prawo obywateli...*, s. 34)."

W niniejszej sprawie wskazać należy, że jak wynika z treści skargi pana [imię] [nazwisko] sprawa dotyczy zobowiązań podatkowych w/w osoby i była przedmiotem rozstrzygnięcia właściwych organów odwoławczych, które stwierdziły konkretne naruszenia prawa przez organ podatkowy I instancji, a to Burmistrza Ozimka, a w efekcie końcowym doszło do uchylecia wydanej przez niego decyzji i ustalenia przez organ odwoławczy prawidłowej wysokości zobowiązania podatkowego. Jak z tego wynika w dacie złożenia skargi przez pana [imię] [nazwisko] inny organ właściwy (organ odwoławczy), por. art. 240 kpa w zw. z art. 3 kpa, rozstrzygnął już zatem kwestię naruszenia prawa przez Burmistrza Ozimka. Zatem brak jest właściwości tutaj. Rady do ponownego rozpatrywania sprawy, która już była przedmiotem rozpoznania innego właściwego w tym zakresie organu.

Oddzielnie należy zwrócić uwagę na ogólny brak kompetencji Rady Miejskiej i działających w jej ramach komisji (Komisji Rewizyjnej) do rozstrzygnięcia w indywidualnych sprawach podatkowych lub też sprawowania kontroli czy nadzoru nad takimi sprawami.

Komisja Rewizyjna jest wewnętrznym organem rady gminy, z czego wynika, że zakres jej uprawnień nie może wykraczać poza kompetencje rady gminy, nawet gdyby rada upoważniła ją do działania w tym zakresie. Podobnie bowiem jak w dziedzinie prawa prywatnego, obowiązuje tu zasada, w myśl której nikt nie może przenieść na drugiego więcej praw, aniżeli sam posiada (*nemo plus iuris in alium transferre potest quam ipse habet*).

Z przepisów określających kompetencje rady wynika jednoznacznie, że do zakresu działania rady należą wszystkie sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym, niezastrzeżone ustawami na rzecz innych podmiotów, w tym zwłaszcza tzw. zadania własne, obejmujące zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej (art. 6 i 7 u.sam.gmin.). Wydawanie decyzji w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej zastrzeżone zostało do kompetencji odrębnych organów administracji publicznej: wójtów, burmistrzów i prezydentów miast (art. 39 ust. 1 w zw. z art. 11a ust. 3 u.sam.gmin.), a odpowiednie przepisy regulują również właściwy tryb kontrolny wydawanych decyzji przez w/w organy, w tym w drodze postępowań odwoławczych. Oznacza to, że radzie, a tym samym i jej komisjom, nie przysługuje prawo ingerowania w tę sferę działania, w tym również prawo kontrolowania tych decyzji, co wielokrotnie podkreślał NSA. Podobne stanowisko zajmuje orzecznictwo administracyjne. I tak na przykład w rozstrzygnięciu nadzorczym Wojewody Wrocławskiego wskazano, że: *Komisja rady nie może wykonywać praw i obowiązków zastrzeżonych przepisami ustawy dla innych organów* (rozstrz.n. Wojewody Wrocławskiego z 24 II 1995 r., ON.II.0914/5/95), a w konkretnie rozpatrywanym przypadku zastrzeżonych dla właściwego dla spraw podatkowych organu odwoławczego.

Ewentualne bliżej nieokreślone kwestie wyrządzenia szkody działaniem organu podatkowego również nie należą do kompetencji Rady Miejskiej. Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 260 Ordynacji podatkowej do odpowiedzialności odszkodowawczej stosuje się przepisy prawa cywilnego. W konsekwencji rozstrzygnięcie w tym zakresie należy do sądów powszechnych. Jeżeli z treści pisma wynika, że właściwe w sprawie są organy wymiaru sprawiedliwości (działalność państwa realizowana przez sądy w dziedzinie orzecznictwa karnego i cywilnego), organ, do którego skargę wniesiono, zwraca

ją skarżącemu z odpowiednim pouczeniem (por. G.Łasczyca, C.Martysz, A. Matan: Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, LEX 2010) .

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Ozimku

Joachim Wiesbach